

Ders 42

LESSON 42

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Tunç Yılan

THE BRONZE SNAKE

Çölde Sayım 20, 21

Dinleyici Dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden, esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlarız. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda, Tevrat'ın dördüncü kısmı olan Çölde Sayım adlı kitapta, İsraililerin, Tanrı'nın İbrahim, İshak, Yakup ve onların soylarına vaat ettiği ülke olan Kenan sınırına nasıl vardıklarını görmüştük. Tanrı'nın planı ülkede yaşayan tüm kötü devleri yok etmek ve ülkedeki her şeyi İsraililerin eline vermektir. Ancak İsrail halkının çoğu bu devletlerden korktu ve **Tanrı'nın** Kenan ülkesini kendilerine verme konusundaki **vaadine inanmadı**.

Tanrı'nın, imansızlıklarından dolayı İsrailileri nasıl yargıladığını okuduk. Onlara şöyle dedi:

“Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu'dan başkası girmeyecek. Çünkü onlarda başka bir ruh var, tüm yürekleri ile ardımca yürüdüler. Onların soyu orayı miras alacak. Tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar. Size gelince cesetleriniz bu çöle serilecek.” (Çölde Sayım 14: 30, 24, 31, 32)

Burada anlamamız gereken nokta şudur: Tanrı, İsrailileri bol bol bereketlemek istedi, **ama iman etmedikleri için onları bereketleyemedi**. Rabbin, onlara vaat ettiğine inanmayı reddettikleri için Tanrı, İsrailileri, O'na inanmayan yirmi yaş üstündeki herkes ölünceye kadar kırk yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkum etti.

Şimdi İsraililerin imansızlıklarından dolayı çölde harcadıkları kırk yıl tamamlanıncaya kadar neler olduğunu görmek için Çölde Sayım kitabını okumaya devam edelim. Yirminci bölümü okuyoruz:

(Çölde Sayım 20)¹ *İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü.*² *Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk, Musa ile Harun'a karşı toplandı. Musa'ya, 'Keşke kardeşlerimiz Rabbin önünde öldükleri zaman, biz de ölseydik!' diye çıktılar,*⁴ *Rabbin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de*

hayvanlarımız da ölelim diye mi? ⁵Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var? Üstelik içecek su da yok!

İsraillilerin neler söylediklerini işitiyor musunuz? Tanrı'nın onlar ve babaları için Mısır'da ve çölde yaptığı iyiliklerden sonra yürekleri minnettarlık ve güven ile mi doluydu? Hayır! Aynı daha önceden babalarının yapmış olduklarını yapıyorlardı. Homurdanıyorlardı! Çölde dolaşmaktan elbette bezmişlerdi, ama hatırlamaları gereken şeydi: Kenan ülkesine henüz girememiş olmalarının nedeni kendi imansızlıklarıydı. İsraillilerin içecek sularının olmadığı doğrudur. Ama o zaman neden Tanrı'ya dua etmediler? Kurak çölde kırk yıl boyunca onlar ile ilgilenen Tanrı, onlara içmeleri için su sağlayamaz mıydı? Elbette sağlayabilirdi! Tanrı, onların tüm ihtiyaçlarını sağlamak istedi! Ama İsrailliler yine de Tanrıları Rabbe tam yürekleri ile güvenmediler.

Daha sonra neler olduğunu görmek için bölümü okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Çölde Sayım 20) ⁶Musa ile Harun topluluktan ayrılıp *Buluşma Çadırının giriş bölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. Rabbin görkemi onlara göründü.* ⁷⁻⁸Rab, Musa'ya, 'Değneği al' dedi, 'Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözünün önünde su fişkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.'

⁹Musa, kendisine verilen buyruk uyarınca değneği Rabbin önünden aldı. ¹⁰Musa ile Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, 'Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!' dedi, 'Bu kayadan size su çıkaralım mı?' ¹¹Sonra kolunu kaldırıp değneği ile kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fişkırdı, topluluk da hayvanları da içti. ¹²Rab, Musa ile Harun'a, 'Madem İsraillilerin gözü önünde beni kutsallığımı sayarak bana güvenmediniz' dedi, 'Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz.'

Neler olduğunun farkında mısınız? İsrail topluluğunun içecek suyu olsun diye Tanrı'nın Musa'ya verdiği buyruk neydi? Tanrı, onlara, 'Kayaya buyruk verin!' dedi. Musa, kayaya buyruk vererek Tanrı'ya itaat etti mi? Hayır! Öfkeli Musa, kayaya iki kez vurdu. Bu davranışı, Tanrı'nın iyiliği nedeni ile kayadan su fişkırılmasına engel olmadı. Ama Musa'nın yaptığı Tanrı'nın hoşuna gitmedi. Bu davranışı nedeni ile Tanrı onu cezalandırdı ve şöyle dedi: "İsraillilerin gözlerinin önünde benim **kutsallığımı** sayarak bana güvenmediğiniz için bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de **götürmeyeceksiniz.**"

Belki bizim düşüncemize göre Tanrı'nın Musa'ya verdiği ceza gereğinden fazla ağırdı. Ancak yine de şu gerçeği hatırlamamız gerekir: Tanrı'yı hoşnut eden O'nun Sözü'ne iman etmek ve Sözü'ne itaat etmektir. Tanrı- peygamber Musa'nın ağzından çıksa bile – Sözü'ne karşı olan herhangi bir şeyi kabul edemez.

Tanrı adam kayırmaz ve taraf tutmaz. Evet, Musa büyük bir peygamberdi, ama o da hepimiz gibi yalnızca bir insandı. Bu nedenle, Adem'in soyundan gelen herkes gibi o da bir günahkardı. Tanrı'nın peygamberi **Musa** bile, iyi işleri nedeni ile **kendisini kurtaramadı**. Adem'in soyundan gelen herkes gibi onun da kusurları vardı ve doğru olan her şeyi yapmadı. Tüm İsrailliler gibi peygamber Musa da Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolu aracılığı ile kurban edilen hayvan kanı sayesinde kurtuluş aldı. Musa'nın günahı aracılığı ile Tanrı bize, **herkesin** günah işlediğini ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldığını hatırlatmak ister. Tanrı'nın önünde tüm insanlar suçludurlar. Herkes günah işledi. Doğru olan hiç kimse yoktur!

Günahkarları kurtarmak için gökyüzünden gelen mükemmel doğruluğa sahip Kurtarıcının dışında Tanrı'nın doğru yolundan herkes sapmış ve tümü yararsız olmuştur.

İsraillilerin öyküsüne devam ettiğimizde yirminci bölümün sonunda Musa'nın ağabeyi Harun'un Hor Dağı'nda nasıl öldüğünü ve İsrail topluluğunun onun için nasıl otuz gün yas tuttuğunu okuruz.

Bu olaydan sonra, yirmi birinci bölümde Kutsal Yazılarda şunları okuruz:

(Çölde Sayım 21) ⁴Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yolu ile Hor Dağından ayrıldılar. Ama yolda halk **sabırsızlandı**. ⁵Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak, 'Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?' dediler, 'Burada ne ekmek var ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!'

⁶Bunun üzerine Rab halkın arasına **zehirli yılanlar** gönderdi. Yılanlar ısırınca İsraililer'den bir çok kişi öldü. ⁷Halk, Musa'ya gelip, 'Rabden ve senden yakınmak ile günah işledik. Yalvar da Rab aramızdan yılanları kaldırsın' dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. ⁸RAB, Musa'ya, 'Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır' dedi. ⁹Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı **bakınca yaşadı**.

İnsanı hayrete düşüren bu öykü hakkında biraz düşünelim. Tanrı, İsraililerin arasına neden zehirli yılanlar gönderdi? Tanrı bu yılanları onların **günahları** nedeni ile gönderdi. Tanrı'ya ve Musa'ya karşı nasıl konuştuklarını ve Tanrı'nın onlara gökten gönderdiği yiyeceği nasıl küçümsediklerini duyduk. Tanrı bundan dolayı onları ısırırlar diye aralarına zehirli yılanlar gönderdi ve bu yılanlar pek çok kişinin **ölmesine** neden oldular.

Ölümden kurtulabilmek için İsraililerin yapabilecekleri şey neydi? Yılan belasından kendilerini kurtarabildiler mi? Kendilerini yılanların öldürücü zehrinden iyileştirebildiler mi? Bunu yapmaları imkansızdı! O zaman geriye kalan yapabilecekleri tek şey neydi? Yardım etmesi ve kurtarması için Tanrı'ya feryat edebilirlerdi! Ve onlar da böyle yaptılar. İsraililerin nasıl tövbe ederek Musa'ya gittiklerini ve ona şöyle dediklerini işittik: "Biz günah işledik! Sana ve Tanrı'ya karşı suç işledik! Tanrı'ya bizim için dua et ki, bize merhamet etsin ve bu yılanları yok etsin!"

Tanrı yılanları yok etti mi? Tanrı, yılanları yok etmekten bile daha iyisini yaptı. Tanrı, Musa'ya tunçtan bir yılan yapmasını ve onu bir direğin üzerine koymasını söyledi; böylelikle "ısırılan herkes ona **bakınca yaşayacaktı**." **Tanrı'nın çözümü** buydu. Eğer yılan birini ısırırsa, bu kişinin yapması gereken tek şey, direğin üzerinde asılı duran tunç yılanı bakmaktır ve böyle yaptığı takdirde iyileşecektir! Tanrı'nın düzenlediği kurtuluş yolu buydu: **Bak ve yaşa!**

Tanrı, Musa'nın bir direğin üzerine koyduğu bronz yılanı **bakan herkesi** iyileştirmeye söz vermişti. O zaman bu durumda **bakmayı reddeden** kişilere ne oldu? Acı veren bir ölüm ile öldüler. Ama Tanrı'nın sözüne inanan ve tunç yılanı bakan kişiler ölümden kurtarıldılar, çünkü Tanrı, şu sözleri söyleyerek onlara vaatte bulunmuştu, "Isırılan **herkes ona bakınca yaşayacaktır**."

Bu öykü gerçekten de büyüleyici bir öyküdür, ama görevi bizi büyülemek değil, bize ders vermektir. Tanrı bize **hepimizin** İsraililer gibi olduğumuzu göstermek ister. Bizler de günahkarlarız, Tanrı'ya ve insana karşı sık sık homurdanmamızın nedeni budur;

düşüncelerimiz, sözlerimiz ve eylemlerimiz ile Tanrı'yı gücendiririz. **Şeytan** İsrailileri ısırın zehirli yılanı benzer. Ve **günah**, onları öldüren zehir gibidir. Şeytan, Adem'in tüm çocuklarını ısırıldı ve günahın zehri, Tanrı bizler için **bir çözüm** sağlamadığı sürece sonsuza kadar mahvolmamıza neden olacaktır. Günahın bedeli, sonsuz ateşte mahvolmaktır ve bizler kendi gücümüz ile bu bedelden kaçamayız. Ama yine de Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü O nasıl İsrailileri **yılanların zehrinden** kurtarmak için bir kurtuluş planı tasarladıysa, aynı şekilde Adem'in çocukları olan bizler için de **günahın zehrinden** kurtarılmanız için bir plan tasarlamıştır.

Bugün bu programı dinlemekte olan sizler, Tanrı'nın, günahın neden olduğu lanetten sizi kurtarmak için ne yaptığını biliyor musunuz? Musa, çölde, tunç yılanı yukarı kaldırdıktan yaklaşık bin beş yüz yıl sonra **kutsal Kurtarıcının ne söylediğine kulak verelim:** “*Musa, çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da (dünyanın Kurtarıcısı) öylece yukarı kaldırılması gerekir, öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!*” (Yuhanna 3:14, 16)

Kutsal Müjde'deki (İncil) bu ayetten, Musa'nın çölde yukarı kaldırdığı tunç yılanın, ölüm gücünü elinde bulunduran şeytanı yenebilmesi için gelecek ve çarmıhta ölecek olan Kurtarıcının **bir örneği** (gölgesi, resmi, sembolü) olduğunu öğreniyoruz (İbraniler 2:14) Ne kadar harika bir mesaj! Daha sonraki derslerde keşfedeceğimiz gibi Kurtarıcının ölümü ve dirilişi aracılığı ile Adem'in çocukları için sonsuza kadar var olacak olan bir kurtuluş, esenlik ve sevinç kapısı açtı. Tanrı'nın sizden istediği tek şey kendi kendinizi günahın gücünden kurtaramayacağınızı itiraf etmeniz ve Tanrı'nın sizin günah borcunuzu ödemek için çarmıhta ölen Kurtarıcı ile ilgili tanıklığına yüreğinizde inanmanızdır. Tanrı şöyle der: **Kurtarıcıya bakın ve yaşayacaksınız!** O'na iman edin ve Tanrı size şifa verecektir. Sizi günahın zehrinden kurtaracak ve sizin için göklerde Kendi Huzurunda sonsuz bir konut hazırlayacaktır!

Tanrı, yaşlı ve genç, erkek ve kadın, zengin ve yoksul herkese: **“Bakın ve yaşayın!”** demektedir. Tanrı'nın gönderdiği güçlü Kurtarıcıya bakın ve **kurtulacaksınız!** Ama Tanrı aynı zamanda şöyle de demektedir: **Eğer bakmayı reddederseniz**, Tanrı'nın, aracılığı ile günah için tek tedaviyi sağladığı Kurtarıcıya inanmazsanız, o zaman **“günahlarınızın içinde öleceksiniz!”** (Yuhanna 8:24) Tanrı'nın adil yasası, O'nun sağladığı çözümü kabul etmeyenlerin **mahvolacaklarını** ilan eder. Tanrı'nın, Adem'in oğullarının günahın zehrinden tedavi edilebilmeleri için bundan başka bir çözümü yoktur. Siz, tüm peygamberlerin, hakkında yazmış oldukları Kurtarıcıya baktınız mı? Eğer yalnızca ve sadece O'na güvenecek olursanız, sizi temizleyecek ve size sonsuz yaşam verecektir. Kutsal Yazılardaki sözlere yeniden kulak verin: “*Musa, çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da (dünyanın Kurtarıcısı) öylece yukarı kaldırılması gerekir, öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!*” (Yuhanna 3:14, 16)

Sevgili dinleyiciler, bugün için ayrılan zamanımız sona erdi. Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda, Tanrı isterse, Musa peygamberin son sözleri üzerinde düşüneceğiz ve böylece kutsal Tevrat'taki çalışmamızı tamamlamış olacağız. Siz O'nun şu vaadi üzerinde derin düşünürken O da sizi bereketlesin:

“(Bana dönün, kurtulursunuz!)” (Yeşaya 45:22)